

تولید کرده و شرایط خروج سود سرمایه و امنیت آن تضمین شده باشد و این تصویر در این مورد وبا توجه به محاصره شدن روزآوا کمی تاریک مینماید.

براستی چرا ارتجاع منطقه وجهانی از اعلام کردستان فدراتیو در سوریه هراسیده. برمیگردم به فضای اسفندماه ۱۳۵۷ خورشیدی وزمین های بی صاحب در ترکمن صحرا و بویژه اطراف آق قلا کلاله و گمیشان با سقوط رژیم شاه و فرار ژنرال های او و بخشی از اربابان غیربومی (اغلب ساکن تهران) توسط کشاورزان آماده کشت بهاره شد. زمین هایی که دهقانان ترکمن نسل ها روی آن زحمت کشیده بودند و حتی کارگران فصلی و اغلب زابلی (سیستانی) یک پا محلی شده و هویت آنها با هویت زمین ها هم خوانی داشت سیستانی هایی که نسل ها در ترکمن صحرا بصورت کارگر کشاورزی و یا خوش نشین شناخته میشوند. این زمین ها را کشاورزان وبه لحاظ نوع مالکیت و داشت زمین ها متعلق به شورای مرکزی روستاییان ترکمن اعلام نمودند و امثال توماج مختوم واحدی و جرجانی درراس ستاد شوراها نشستند. رسیدن خیرکشت شورایی و مالکیت جمعی زمین های ترکمن صحرا ستون فقرات تروریستهای مستقر در رهبری جمهوری اسلامی را لرزاند. توطئه ها آغاز شد و تهاجم اولیه اوباش مسلح دولتی و پاسداران اغلب غیربومی فقط در یکروز (۶ فروردین ۱۳۵۸ خورشیدی) پانزده ترکمن انقلابی و شورایی را هلاک نمودند. جان فشانانی از قبیل آراز محمددردی پور- غفور عمادی- عبدالله صوفی زاده و علی محمد خوجه و... که تنها وبا دست خالی فریاد زدند، ماکشاورزان انقلابی هستیم که زمین ها را بطور دسته جمعی و اشتراکی میکاریم و برداشت آن هم جمعی خواهد بود و ستاد شوراها همان مفهومی است که در کمون پاریس کموناردها را برآن داشت که فریاد زنده مالکیت اجتماعی بروسایل تولید آغاز یک زندگی انسانی و بدون امکان بهره کشی و استثمار انسان از انسان است. کوموناردها را به رگبار بستند و فرزندان آنها را در ترکمن صحرا ولی این کاروان همچنان به راهش ادامه میدهد.

جمهوری اسلامی امروز هم از اعلام کردستان فدراتیو و در شمال سوریه برخوردار میگذرد و برای اجتناب از رسیدن خبرهای شکوه مند این پیروزی بر مردمان کشور ما از همین لحظه توطئه تهاجم و تدارکات برای زدن کوبانی ها و جنبش شورایی کردستان سوریه آغاز کرده است که الگوی شورایی آنان را به یاد ستاد شوراها ترکمن صحرا میاندازد. شورا هایی که باید سربه نیست میشدند تا مالکیت جمعی و تولید شورایی حاصل از آن سراسری نشود. پس باید ابتدا جنبش را بی سروبی رهبر نمود و با اعزام خلخال جانیکتار (نامزد انتخاباتی حزب توده) توماج - مختوم - واحدی و جرجانی را ربوده و به قتل رساندند و در جاده فوجان وزیریک پل جسدهای آن جان فشانهای فدایی را رها کردند. که جنگ دوم گنبد به منزله تیر خلاص بر جنبش شورایی مذکور بود.

تقارن و همزمانی عجیبی در تقویم سیاسی ما ایرانیان بوجود آمده است. فروردین ماه و حمله به جنبش شورایی ترکمن صحرا و قتل عام انقلابیون کشاورزان و زحمتکشان آن منطقه و بویژه از تاریخ ۱۰ فروردین ماه شدت میگردد. درست ۳۲ سال پیش از آن و در همین روز قاضی محمد و صدر و سیف قاضی رهبران کردستان ایران اعدام میشوند. قاضی محمد دلیر و پاک باز در حالیکه تمام فرصت ها را برای عقب نشینی و گریختن از قتلگاه و مهلکه داشت به اطرافیان گفت که او رهبر جنبش است و در مهاباد میماند تا مسئولیت کارها را برعهده گیرد. عجب که ارتجاع قول و قرار نمیشناسد و او را به دار کشید.

روژآوای دموکراتیک ، ترکمن صحرای غرقه در خون - آی توماج

مجید پهلوان

www.majidpahlavan.com

خبر مسرت بخش حاکی از توافق نمایندگان احزاب و گروه ها و کانتون های سه گانه کوبانی جزیره و عفرین و ملیتهای حاضر در منطقه غرب و شمال سوریه روی سیستم فدرال دموکراتیک است. در نشست رمیلان حاضرین همچنین رای به تشکیل مجلس موسسان ۲۱ نفره دادند تا مسئولیت تدوین قانون اساسی یا قرارداد اجتماعی و تعیین کننده ساختار حقوقی سیاسی را به انجام رساند. در همین نشست تصویب شد که روژآوا و تشکیلات جدید فدرال همبستگی خود را با سایر مناطق کشور (سوریه) اکیدا حفظ خواهد نمود. اعلامیه مذکور که نشان از موفقیت اندیشه شورایی دارد خشم ارتجاع منطقه یعنی متحدین امریکا را برانگیخت. دولت اردوغان از گسترش تفکر فدرال دموکراتیک و شورایی به مناطق کردستان هراس دارد. آیا آنها مالکیت اجتماعی بر زمین و زمان را مد نظر قرار دادند؟ آیا کانتون های سه گانه که بر مبنای تقسیم کار شورایی و مالکیت عمومی بروسایل تولید بنا شده اند و تعاونی ها و ستاد مرکزی کانتون ها یگانه مراکز تصمیم گیری هستند تصویر ترکمن صحرا و ستاد مرکزی شوراها را روستاها را تداعی نمیکند. شوراها ترکمن صحرا که مسئله داشت و کاشت و برداشت را بصورت شورایی مطرح نمودند و مورد هجوم و قصابی ارباب سرمایه عمده به سر قرار گرفتند. که اندیشه زندگی شورایی هنوز به صورت چراغ راه و هدف تشکلات زحمتکشان مطرح هست.

۳۷ سال پس از تجربه ترکمن صحرا در شما ایران و هجوم همه جانبه جمهوری اسلامی تازه تاسیس به ستاد آن زحمتکشان منطقه امروز کانتون های کوبانی جزیره و عفرین با مقاومت جانانه دست رد به تمامی تهاجمات توطئه ها و تزویرهای ارباب ارتجاع سرمایه میزنند. آنها نشان دادند که اندیشه خلقی متحد و تفکر زندگی شورایی هنوز زنده است و مورد حمایت زحمتکشان و نیروهای مترقی بین المللی است. من میدانم که اعلام کردستان فدراتیو و دموکراتیک در محاصره دیوهای منطقه و نوکران امپراطوری سرمایه شانس زیادی برای گسترش خود ندارد و زنده ماندن آن هم بستگی به توسعه آن دارد. توسعه ای پایدار که مورد خشم و توطئه امثال ترکیه عربستان و شیخ نشین های واپس گراست. جمهوری اسلامی از اعلام حضور روژآوای فدراتیو و دموکراتیک با قانون اساسی مبتنی بر حقوق بشر و مساوات همگان برخوردار میگذرد و هر کاری در جهت چوب لای چرخ گذاردن آن مینماید. آنها در این زمینه بسیار روی رهبری اقلیم کردستان حساب باز کرده اند و ترکیه هم فروش نفت اقلیم را مشروط به همکاری با رزانی و شرکا در زدن روژآوای دموکراتیک میدانند. تهاجم و کشتار مناطق کرد نشین ترکیه و شهرها و روستاهای کردستان ترکیه در همین رابطه تحلیل میشود. که سرنوشت کردستان فدراتیو در سوریه جدا بستگی به امر تحصیل ثروت مادی برای خودگردانی دارد و این امر محتاج سرمایه گذاری داخلی و بین المللی است و میدانم که چه سرمایه محلی و چه بین المللی اکیدا جایی ظاهر میشود که سود

درمورد اعلام کردستان فدراتیو در سوریه وامکان بقای آن تحلیل های بسیاری ارائه شده است. آنچه که مسلم است دوستان شوراهای انقلابی مذکور اندک و دشمنان زخم خورده و همسایگان درنده خود بسیارند. امید که بر آنان آن نرود آنچه که بر ما رفت ولی یک مورد باقی میماند و اینکه حتی پیش کشیدن مسئله تشکیل شوراهای خودگردان که تصویر آینده جنبش های انقلابی است که احتمالاً این بار هم در محاصره "مرغان ماهی خوار" قرار میگیرد همانطور که ارتجاع سرمایه منطقه و بین المللی میخواهند.

وقتی ترکمن صحرا به خون کشیده شد انقلابیون خانه دیگری داشتند بنام کردستان و کوه های میهمان پذیر آن در غرب کشور. ستاد انقلابیون یکی پس از دیگری در پناه آن دستان بخشنده و مردم پاک نهاد کردستان برپا میشد که در روز ۲۸ مرداد ۱۳۲۸ خورشیدی خمینی فرمان جهاد علیه کرد و کردستان را صادر کرد. باور کردنی نبود ولی حقیقت داشت. که خمینی محتاج بحران و دشمن تراشی بود. در حالیکه با نمایندگان آمریکا در تهران واسپانیا و... مذاکره میکردند علیه مردمان ایران اعلام جهاد نمودند و خدایشان هم برایشان رساند و در ۳۱ شهریور ماه بالاخره عراق به ایران حمله را آغاز نمود و بدین صورت وبا اعلام اوضاع جنگی قتل عام نیروهای مخالف میسر شد و رژیم به مرحله تثبیت خود گام گذارد.

آیا جنبش شورایی کردستان سوریه به سرانجام میرسد و آیا میتواند این جنبش را به شرق ترکیه برسانند. آیا نیروهایی در اقلیم کردستان عراق مقابل خصومت رهبران اقلیم و محاصره کوبانی ها را میگیرند. این ها و چند پرسش کلیدی دیگر روبروی ماست. آنچه که ظرفیت سیاسی و آمادگی اوضاع و تناسب قوای طرفین را میسراند کردهای مستقر در شوراهای کردستان فدراتیو سوریه مشغول نوشتن مشق فردا همین امروز هستند که حتی در صورت شکست، آنها مشعلی شده اند فرا سوی نقشه راه زحمتکشان منطقه.

